

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG "SOKOLSKO SELO"

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svakog petka — Godišnja pretplata 50 Din — Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 — Račun poštanske štedionice broj 12.943 — Oglasi po ceniku — Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 25 januara 1935

God. VI — Broj 5

Naši uzori

Povodom 700-godišnjice smrti Sv. Save

Gonjeni od divljih Varvara, stari Slovani bežali su da samo spasu svoj život. Gubili su u ruskoj stepi, točili karpatskim provaljama, davili se u panonskim močvarama. Jedan deo Slovaca progna je čak i preko Drave, Save i Dunava. Prikovani su tako za snežni Triglav, za kršnu Dinaru, za vrućnu obalu modrog Jadranu!

A za svaku stopu nove domovine plaćao se teški danak u krv, Latini, po tečima guslara "stare varalice" — dobjaju jevtinje roblje za svoje galije. Grci, od istorije priznatih trgovci — dobjaju granitni zid za odbranu njihovog Balkana od novih osvajača. Naše pleme tako robuje drugom, trpi muke svakojake. Junacički trpi i bije se. Bije se iz dana u dan, iz godine u godinu, od veka do veka. I bitkom sebi stvara oganjiste, da na njemu časno i dostojno živi. Ali isto tako žudno traži i razvija kulturu, oplemenjuje dušu svoju, te se u civilizaciji takmiči sa ostalim narodima. Veru Hristovu, stavlja iznad svega na svetu, pa je svaki gotov i poginuti za »krst časni i slobodu zlatnati«. U pravoslavnom delu Slovenskog Juga, to je bio Rastko Nemanjić, koji je udario temelje crkvenoj samostnosti, Rastko Nemanjić, u kaluderstvu nazvan Sava, a posle smrti proglašen za Svetog Savu.

Koliko značajno veliko i svetlo ime u našoj istoriji! Sin moćnog Nemanje, ostavlja sijajne dvore, ostavlja lov, zavale, mladost — sve ostavlja i ide u bladni manastir da navuče crnu rizu, da spava na zemlji, da stavlja studeni kamen pod glavu.

Za decu — da bi im se lepše urezala Savina silika u mladu dušu — kažu učitelji kako jednog dana dodešo kaluderi iz Svetе Gore, pričahu Rastku o Bogu i Hristu, te se on odluči i sa njima pobeže u manastir. Za nas starije činjenice drukčije kažu, Nemanja ima tri sina. Jednom će dati svoj predu, drugom može dati Zetu kraj mora. A šta treće? Imao je on bracu, vodio sa njima ljutu borbu, pa ne bi hteo da i sinovi nlegovi liju bratsku krv. I odlučio je. Starijima će dati vlast nad zemljom i gradovima, a mlademu će predati u amanet dušu svojih dobroih podanika. Mladi zato treba da pode erkvu, da u njoj spremi najpre svoju dušu za veliku dela u teško stecenoj državi. Mali Rastko će poslušati oca, poslušaće zapovest potrebe. Sav će se predati Hristu, veri i — nauči! Lutaje po Grčkoj, po staroj Vizantiji. Gledaće sela, gradove, ljudje. I ceo njegov mladi život biće ispunjen posmatrajem, učenjem, razrađivanjem i — rada!

A kad oca nije više bilo u životu — teška brigaz izbradala je čelo monaha Save. On treba da miri braću, da žuva narod od propasti, da bi time ispunio amanet oca Simeuna. On treba zanjam i diplomatičom da oslobođi svoju crkvu od tutorstva istočne patrijaršije, u kojoj se više progonili o zemaljsku vlast a manje brinuli o carstvu nebeskom. On treba da pregovara politički sa Madžarima, Bugarima i Vizantincima. On treba da zaustavlja državna kola kad god podu nizbrdo — on je tako i čuvan i spasitelj svog naroda!

Pa ipak niti su to najveća dela Save, niti je tu samo veličina njegova. Za sebe, za narod svoj, za sudbinu celog Balkana, on je postigao značaj u svom crkvenom delu. Hristos je dao nauku ljudskom rodu, čovečanstvu, braću Cirilo i Metodije, predali su tu nauku Slovenima. Sveti Sava je istu nauku duboko ukorenio od dvora do količu u Nemanjićkoj državi. Ukreplio je gigantskom snagom. Grozna vremena su nadolazila, i ne sušiće je, i kad su činilo da krv iz zemlje provire, njele ta nauka u krv utopljena. I kad je dnešnji kolac lomio rebra naroda, i kad je jatagan sekao po vratu — na protiv, svaki nov udarac — nova snaga!

Uz tu snagu vere, išla je i snaga prosvete, koju je opet Sava posejao u zemlji svojoj. Rasturen, nesložan, uz do plahovitosti bujan narod, valjalo je privesti razumu — prosvetenosti. Koliko napornih noći i dana provodi Sava u poslu oko podizanja škola, koliko je to teško i naporno, ne mogu da

savetom i poukom! Znao je da bude čovek od mesa, krvi i kostiju — i da bude čovek od duha i razuma!

Takvi ljudi su naši sokolski ideal. Takve ljude da stvaramo i vaspitavamo — upiremo i svim Sokoli svoje malene sile. Uz delo Boga, Tvorca Vasione, dužni smo da doprinosimo — koliko je kome dato da može doprinositi — sve boljem savršenstvu čoveka, pa onda naroda, i najzad čovečanstva. Sveti Sava je i nama pokazao put, na koji treba da iznesemo svoj doprinos, bez obzira na eventualne razlike u veroispovesti pojedinaca. Sve te obzire brisao je Sveti Sava i mirio svuda jednokrvnu braću. A njegovim stopama išli su i poglavari katoličke Hristovе crkve Strosmajer, Rački, Maksimiljan Vrhovac, Učeleni i drugi, svi drugi, kojima je »brat mio, ma koje vere bio«.

Tim stopama idemo i mi Sokoli. I dalje ćemo ići. Zar ima nešto leže nego služiti pravdi Boga živog? Zar ima nešto čovečnije nego telo bližnjeg oprati od svih bolesti, a dušu očistiti od zločine i svake nevaljaštine? Zar ima što dostojnije čoveku, nego razum braća svog izvesti iz guste tame da bi ugledao sjaj Sunca, beskrajnost Neba, i lepotu Zemlje?

Tim idealima, celim svojim bićem, služio je naš jugoslovenski Otac Sava, te će u našoj čistoj sokolskoj duši pri svakom našem sokolskom poslu u ovu svetosavsku godinu odjekivati prve reči svetosavske himne:

»Uskljiknimo s ljubavlju
Svetitelju Savi!«

Prof. M. Stanojević, V. Bećkerek

— Brata Štjepanka vezala je za Sokolstvo ljubav, za koje je pozitivno i nemorno radio, svladavajući tom ljubavlju sve prepreke, koje su se ispoljavale u tom njegovom radu. U času kada se opraštamo s telesnim ostancima pok, brata vežu nas s njim i posle njegove smrti nedeljive veze, veze ljubavi i ideja, kojima je služio, jer tok ideja, koji nije ovisan ni o vremenu ni o materiji, vlada tim vremenom i tom materijom. Sokolska je ljubav izražaj životnog cilja, ona je čista, nesebična i pozitivna, ona je ponosna i odvažna, a pri tome neovisna i bez zlobe. Sokolska je ljubav iskrena, verna i ne podleže stranačkim strastima u nemirnim vremenima naroda, kao što ne podleže ni vlasti ni uticajima političkim, kada se radi o Slovenstvu. I ovako poimanio Sokolstvo prožimalo je njegov nacionalni rad, takvo Sokolstvo bilo je sadržina njegovih divnih i realnih nastojača za Slovenstvo, to Sokolstvo bilo je njegov životni i svetovni nazor. I kako je poimao život i svet, tako je pok, brat Štjepanek skromno ali uspešno i s toliko inicijativa kao tvorac radio u svim granama i pravcima sokolskog delovanja, počam od društva pa preko župe do predsednika ČOS i SSS. Njegov rad bio je inicijativan i plodan u vežbi, u idejnim i organizacionim pitanjima, u novinarstvu, u sokolskom gospodarstvu i t. d. Iz ovog svestranog interesovanja iz sposobnosti te iz njegovih stvaralačkih snaga, kao ujedno i iz njegove odlučnosti za najteža dela nikli su i početni njegovih nastojača za slovensku uzajamnu saradnju, kojih je bila temelj najpre saradnja Čehoslovaka i Jugoslovena, a čemu su se kasnije pridružili i braća Poljaci i Rusi. Brat Štjepanek, nadalje, dočekao je još radosna srca ispunjenje svojih nastojača i u tome, što su u redovu SSS pristupali i braća Bugari. Sokolstvo će stoga verno raditi na onim istim idejama, koje su bile i ideje vodilje velikog i dragog nam braća Štjepanka.

Nakon starešine br. dr. Bukovskog, duboko dirnut oprostio se je od pokojnika u ime jugoslovenskog Sokolstva I zamenik starešine Saveza SKJ br. Gangl, koji je održao sledeći govor:

— Sto smo ti učinili, dragi braće Vincencu Štjepaneku, da si nas tako naglo ostavio? Ta tek mesec dana je od toga, od kako smo se našli zajedno u bratskom krugu ovde u Pragu, radujući se već unapred našem ponovnom vidjenju. Razume se, da smo tom prilikom govorili samo o Sokolstvu i bavili se osnovama za svoj budući zajednički rad na dobro svih slovenskih naroda, koji su s nama udruženi u Savezu slovenskog Sokolstva.

I sada, kada bi trebalo da se s osovine prede na dela, otišao si od nas a da nismo mogli da Ti za oproštaj stisnemo bratsku desnicu, da bi Ti bar jedanput još zagledali u Twoje blago bratsko oko, na kome se je odražavala Twoja lepa i plemenita duša. Otišao si od nas, jer je tako htela kruta sudbina, koja Te je istrižala iz naše sredine, ranivši time duboko naša srca. Zalosni smo, što Te više nema među živim tvorcima budućnosti Slovenstva.

Zahvala Nj. Vel. Kraljice Majke

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije primio je na ruke I zamenika starešine br. Gangla od Ministra Dvora sledeću zahvalu:

Po nalogu Njenog Veličanstva Kraljice — Majke, čest mi je izjaviti Vam zahvalnost na izrazima vernosti i odanosti, koje ste podneli u ime Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i u svoje o danu rođenja 9 o. m.

Ministar Dvora:
Milan Antić, s. r.

Tiho i pobožno pristupam Tvojemu odoru, da se sa suzama u očima, koje lije bratska ljubav, teško oprostim od Tebe, zaledi a ujedno i počašćen, što mi je dana ta tužna zadača. I sada, kada odilaziš u večni mir, poslušaj otkucaj svih jugoslovenskih sokolskih srca, koja Ti preko mene izriču duboku bratsku zahvalnost za veliku Tvoju ljubav, koju si gajio prema nama.

Mrtav živećeš i dalje u našim dušama!

U ime ruskog Sokolstva oprostio se je od pokojnika br. A. G. Viniček.

Zatim je mešoviti hor otpjevao »Žalobni korali« od kompozitora Piche, a na koncu rogovi su intonirali »Gde domov miju«. U tom času otvorila su se u dnu dvorane vrata i katafalk se je nečujno pomicao u susednu prostoriju, obasjan svetlom reflektora. Vrata su se zatim zatvorila, zavesa se spustila, svetla su ugasila, a telo pok. brata bilo je predano vatri...

Komemoracija u Tirševu domu

U večer toga dana, u 7 sati, održana je u večernici Tirševog doma komemoracija, kojoj su prisustvovala ista lica, koja smo već spomenuli kod kremačice.

Na pretsedničkom stolu, gde je svojedobno za vreme svoje funkcije kao zamenik starešine ČOS sedeо br. Štjepanek, bila je namećena njegova slika, pred kojom je gorelo svetlo iz kandila u obliku sokolskog srca. Stolica pokojnikova bila je prekrivena s crnim florom. Večница je bila dupkom puna. Tu je bila i počasna sokolska straža, kao i zastava ČOS u crnini.

Brat Havel, član pretsedništva i načelninstva ČOS, koji je vodio sahranu pok. brata Štjepaneka, dao je znak za početak ove žalobne svečanosti. Najpre su rogovi intonirali korali, a zatim je muški hor Praškog Sokola otpjevao »Žalobnu pesmu« od Richlika, koja je do sada bila pevana samo prigodom smrти br. dr. Šajnera i zatim prigodom smrти br. dra Vanjička. Nakon što je bila ova žalostinka, uzeo je reč prvi zamenik starešine ČOS br. Truhlarž, koji se, u ganuti srca, jer je pokojnik bio i intimni prijatelj, održao dirljiv govor o ličnosti pok. brata Štjepaneka. Između ostalog, br. Truhlarž rekao je i sledeće:

Svima nama brat Štjepanek može da posluži kao svetao primer požrtvovnosti, radinosti, skromnosti i ljubavnosti. Mnogo je bilo funkcija, koje je on obavljao u Sokolstvu, ali u svakoj od tih on se je pokazao na svome mestu. Brat Štjepanek je neprestano radio, te je jednog rada prelazio na drugi, novi. Nikada se on nije ljušio zbog preopterećenosti, nikada njegovo srce nije poznavalo razočaranja zbog nezahvalnosti, jer mu je Sokolstvo bilo idejom vodiljicom njegovog čitavog života javnog i privatnog. Ideje radi, kojih je verno, predano i požrtvovno služio do poslednjeg dana svog plemenitog života, nije bilo kada da se natluji na ljudi. Sokolstvo i Slovenstvo — to je bila njegova velika životna ljubav, njegova plemenita strast. U Sokolstvu pak najtoplje je osćeo za Jugoslaviju i za njezinu Sokolstvo. Za vreme izmeđenih političkih prilika 1929. godine u Jugoslaviji, on je bio prvi koji je pohitao u Jugoslaviju, da na licu mesta prouči nastale događaje i nove prilike. I on je bio takoder prvi, koji je, upoznat s tim novim prilikama, s dubokim uverenjem branio jugoslovensko Sokolstvo i pružio mu svoju bratsku ruku

Sa komemoracije br. V. Štjepanaka u Tirševu domu u Pragu dne 17.01.1935.

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Nekoliko podataka o Moravsko-šleskoj župi

Na krajnjem severoistoku Moravske i Šleske radi vrlo uspešno u ogromnom ugljenom industrijskom reviru Moravsko-šleska župa, koja je danas najveća župa u toj pokrajini Češkoslovačke Republike. Još bi bila veća kad se pred nekoliko godina ne bi razdelila u dva dela: na Tješinskiju župu Jana Čapka i Moravsko-šlesku. I po red tog Moravsko-šleska župa je po broju svojih pripadnika na sedmom mestu između 52 župe ČOS i broji 12.471 članstva. Na njenom području radi 517 prednjkaka, koji se brinu o pravilnom telesnom uzgoju velikog broja vežbačica i to: 2022 članova, 1073 naraštaja i 3439 dečaka. Po broju muških naraštaja ova je župa na prvom mestu u ČOS, a gleda muške dece na šestom. I u pogledu vežbanja članica mogu da se povale, jer imaju 336 prednjkaka. S 835 devojčica na trećem je mestu, a po broju ženske dece (3912) na sedmom mestu u ČOS.

Razumljivo je, da društva nemaju mnogo svojih vežbaonica, jer se njihovo članstvo rekrutira većinom iz rudskega redova i industrijskog radništva, koje je prilično siromašno; unatoč tomu gospodarskoj krizi sakupili su pripadnici tih društava dovoljno sredstava i podigli 23 sokolska doma; jedino imaju 56 letnjih vežbačica. Najlepši sokolski dom ima društvo Moravska Ostrava I. U župi je 21 smučarski otsek i 4 jahačka. Nadalje je 19 hazaenskih otseka, 4 za tenis, 13 za stolni tenis, 30 za odbojku i 1 za mačevanje.

Takmičenje članica ČOS u 1935. g.

Ove godine moraće u Češkoslovačkom Sokolstvu članice da apsolviraju čitav niz takmičenja. 1935 godinu možemo uopšte da smatramo nekakvom glavnom medusletskom godinom, kada ČOS priređuje uz takmičenja za prvenstvo i opštu medusletska takmičenja i to u nižem deljenju, koje je vežbačima najpriступačnije. Razume se, da će u opštu takmičenja biti i čitav niz posebnih.

Članice ČOS imaju ove godine na dnevnom redu takmičenja u nižem deljenju i to 2 ili 9 juna, za koje se misli da će biti vrlo dobro posrećena. Ove utakmice obuhvataće redovne vežbe (nove, slične vojničkim), proste vežbe, 2 sastava na spravama, skok u daljinu, bacanje lopte oberečno s omicom i trčanje na 60 m. Takmičarke će izvoditi vežbu na spravama tek pred samim takmičenjem. Stoga će se morati svestrano pripraviti, budu li hteli da dostignu zadovoljavajući uspeh. Za najbolje vežbače biće 29. septembra prvenstveno takmičenje. Svoje dosadanje prvenstvo moraće da brani sestra Djekanova. Nadalje je žensko načelnstvo mišljenja, da obim ovim takmičenjima pridruži i prosti troboj, koji će obuhvatiti trčanje na 100 m, skok u daljinu i bacanje lopte s omicom jednoručno. Ovo bi bile opšte utakmice.

Za 14. jula kane da u Pragu prirede takmičenje u veslanju u dvojicama na 800 m, četvorkama i osmerkama s kormilarem na 1000 m, nadalje je žensko kanoličku utakmicu dvojica u brzini. Izbiene utakmice u odbojci, košarci, hanzeni, preskokima i tenisu moraju da završe do konca meseca juna, dočim će zaključna takmičenja biti u septembru. Smučarske ženske utakmice pred vratima su: održane se 26 i 27. o. meseča u Banjkoj Bistrici u Slovačkoj. To još nije svršetak ženskih utakmica. U februaru ogledaće svoju snagu i spretnost one sestre, koje se

(Nastavak s 1 stranice)

iskreno na pomoć. Brat Štjepanek biće upisan u istoriju Sokolstva, gde će zauzeti odlično mesto, osobito pak u povijesnu o slovenskom Sokolstvu. On je bio ujedno i čovek zlatnog srca, dubokog socijalnog osećaja, čovek apsolutno čistih ruk, koji je ljubomorno čuvao svoju sokolsku čast. Nikada i nigde nije bio običan statista, uvek je radio, i to aktivno, inicijativno. A voleo

Izlašao je iz stampa

Album

Novo

sa 60 odlično reprodukovanih slika na umjetničkom karton-papiru s poslednjim snimcima
Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja
i sa snimcima prenosa Kralja-Mučenika iz Marselja
u otadžbinu, te sa poslednjeg Ispraćaja iz Splita,
Zagreba, Beograda do Kralj. zadužbine na Oplicu
Najelagantnije i tehnički najdoteranije izdanje

Cena Din 100.—

Naručuje se kod:

JUGOSLOVENSKA SOKOLSKA MATICA
Ljubljana, Narodni dom

go je pripadao redovima onih radnika, koji za svoj rad nikada ne traže priznanja, pohvale ili nagrade. Za vreme rata neustrašivo je branio interes Sokolstva, saradivao s Mafijom, a nakon rata on je opet bio onaj, koji ide s mlađima, pokazujući nove puteve. Njegova najveća nagrada bilo mu je unutarne zadovoljstvo, kada je mogao da oseti i da kaže, da je opet izvršio svoju dužnost. Nije mislio na sebe, već na druge, za koje je i radio. I zato će ime pokojnog brata Štjepanka ostati u trajnoj uspomeni češkoslovačkog Sokolstva, koje će i slediti njegov sveta primer.

Nakon brata Truhlarža oprostio se je od pokojnika u ime župe Barakovke njen starešina br. Mašek, iznjevi u lepim rečima velike zasluge pokojnog brata Štjepanka za župu Barakovu, na čijem je čelu bio kroz toliki dugi niz godina kao starešina i pod čijim je vodstvom župa odlično pokročila u svome napretku.

U ime jugoslovenskog Sokolstva oprostio se je od pokojnika br. Gangl sledećim govorom:

— Naš sadanji put iz Jugoslavije u Praž bio je pun žalosti i britkih osećaja, koja je potresla naša srca, kada smo došli ovamo da iskažemo poslednju počast našem dragom bratu starešini Vincencu Štjepanku.

Teško nam je bilo, kada smo došli da se oprostimo od staroste br. dr. Josipa Šajnara i od načelnika br. dra Jindra Vanjička, a najteže nam je sada, kada se s dubokim bolom u duši klanjam onome, koji se je od te trojice sokolskih prvaka i boraca kao poslednji tako nenadano preselio u večnost.

Brat Štjepanek bio je posve naš. Uvek je bio uz nas s dušom i srcem i s dobrim reči. Na njegovo bratstvo uvek smo se mogli da oslonimo. Što god smo ga molili, ništa nam nije odrekao. Nema još ni 14 dana od toga, otkada je u svome poslednjem pismu izrazio želju da bi bar mesec dana proživeo među nama, gde da bi se otpočinuo te zatim telesno i duhovno osvežen vratio ponovno na svoj rad. Ta njegova poslednja želja nije mu se ispunila. Živa veza, koja je proticala od duše do duše — izvor i sok života — pretrgana je na njegovoj strani, tako da je samo ostala uspomena na ovog našeg dragog brata i u toj usponu ostao je i njegov posmrtni život i naša ljubav prema njemu.

Nebrojeno puta bio je među nama pre i za rata. Poslednji puta potrođivali smo se ajegovoj poseti na našem pokrajinskom sletu mjeseca avgusta prošle godine u Zagrebu. Ali ga ništa mogli zadržati kod sebe, jer je morao da hita kući, gde ga je očekivao rad. Tako je i tom prilikom pokazao, kako je savestan u izvršavanju svojih dužnosti. Svojim životom dao nam je primer neumoljivosti i izvršavanju dužnosti. Ljubio nas je sve, mislio je na nas sve, a zaboravljao je na samoga sebe. Poslednji je bio za odmor, a pre-

vi na radu. Mislio je na sve, samo na sebe nije mislio nikada.

Priješao je i upoznao skoro svu našu zemlju i sav naš narod, koji je ljubio s velikom, iskrenom, zaista bratskom ljubavlju. Sećam se njegovih dozaka k nama od god. 1904 pa dalje. Puni 30 godina bio je naš — brat među braćom, radostan u našoj radosti, žalostan u našoj boli. Ljubljana, Beograd, Zagreb, Novi Sad, Skoplje, Novo mesto, Primorje naše i još toliko drugih krajeva gde se on posvuda osećao kao kod svoje kuće, kao brat među braćom, koji je delio s nama zajedno sve naše radosti kao i sve naše boli. Poznavao nas je, ljubio nas je, razumeo nas je. Video je i znao je, da pravilno shvaćamo Tirševu ideju i da ju pravilno prenosimo s našim sokolskim radom u naš nacionalni život.

I minulo je pet godina od tada, otkada smo dobili novi oblik i u koji smo udahnili svoj stari duh sokolske svesti i slovenskog sokolskog bratstva, i tada se je naš dobar, plemeniti i verni brat Vincenc osloño na nas, da nam izreče svoju reč, punu topline i potstreke, punu poverenja i ljubavi.

I tako smo pokročili u svome radu napred, te junaci i viteški razvili barjak Tirševog Sokolstva. Radili smo, rušili prepreke, zidajući lepi i veličanstveni hram nove misaonosti, neiscrpanog požrtvovanja, slovenskog mišljenja i državljanske svesti. Brat Štjepanek bio je naš posmatrač i naš sudija, koji je znao da oceni plodove naših nastojanja s bratskom uvidavnošću, stojeći uvek u službi istine i pravde. Hvala Ti, iskrena, bratska Ti hvala, dragi naš brate Vincencu!

I baš njegovom inicijativom pozdravili smo po prvi put u našoj zemlji god. 1922 naraštaj ČOS, za kojim su tada pošli naši mladi boreci u zlatni Prag i za njima opet Vaši k nama i naši k Vama. Tako je počeo br. Štjepanek da piše novi »Dnevnik mladoga čoveka«, počevši ga pisati u mlađe duše i u mlađa srca. I sada, kada toga pisca nije više među nama, te mlađe duše i ta mlađa srca nastaviće to delo tamo, gde je prestalo njegovo pero. Naša mlađa pokolenja piše novu historiju budućnosti Slovenstva, koje se razvija i koje prožima duh slovenskog sokolskog bratstva.

Hvala Ti dragi, mili, dobri i veliki naš brate i prijatelju, hvala Ti iz bratskih jugoslovenskih sokolskih srca, koja su Te primila u se, da u njima ostanet među nama u svojoj ljubljenoj domaćoj gradi. Hvala i poslednji Ti naš pozdrav.

Nakon brata Gangla oprostio se je od pokojnika za rusko Sokolstvo br. Manchin, a u ime ukrajinskih Sokola br. ing. Cesarž. Tada je pevački hor otpjevac Fersterovu tužaljku »Iz ruku subdine«, nakon čega je ova dirljiva komemoracija bila završena himnom »Gde domov moj«, koju su osvrali rogovci. Pre nego što su se braća razisala, upisala su se još i u spomen knjigu. — J. P.

Izbirna takmičenja SKJ u smučanju

Dne 19 i 20. o. m. bilo je u Zagorju izbirno smučarsko takmičenje Saveza SKJ za sastav naše takmičarske vrste, koja će učestvovati na smučarskim takmičenjima ČOS u Banskoj Bistrici u Češkoslovačkoj. Takmičenje, koje je bilo pravctno određeno da Škofju Loku, moralje se je u zadnjem momentu prenesti u Zagorje, jer u Škofjoj Luki gotovo i nema snega. Sneg i u Zagorju nije bio najbolji, ali ga je ipak bilo toliko, da se je takmičenje u svim raspisanim takmičarskim granama moglo izvršiti u redu. Za izbirnu takmičicu prijavio se je iz župe Celje, Kranj, Ljubljana i Maribor neobično velik broj takmičara i takmičarki, tako da je u svim takmičarskim granama nastupilo 74 braće odnosno sestara.

Takmičenje je započelo s takmičenjem pojedinačno na 16 m, na kojem su nastupila 22 takmičara od 23 prijavljenih. Na cilj ih je stiglo 18, istupila su četvorica. Naporna staza bila je teška, jer je imala 395 m visinske razlike. Najbolje vreme (1.12.48) postigli su braća Lovro Žemva, Gorje, i Zdravko Špor, Koroška Bela. Druzi je bio Tone Petrič. Ljubljanski Sokol, s vremenom od 1.14.51 i treći Viteškom Kraljem Ujedinitelju i našem Sokolstvu.

Pred kratko vreme proslavio je 60-godišnjicu svog života načelnik Srednjo-moravske župe br. Josip Polame, član načelnštva ČOS i jedan od najustajnijih boraca i sokolskih radnika u Srednjoj Moravskoj, koji unatoč svoje starosti uspešno vodi župu u Prerovu od uspeha do uspeha.

skokovima se je, nažalost, desila neobična nesreća i to da je brat France Prešeren iz Radovljice nakon lepo uspeleg skoka, kad je htio da se zaustavi prelomio nogu. U sastavljenom takmičenju (16 km skokovi), nastupilo je u svemu 7 takmičara, koliko se ih je prijavilo. Najviše je točaka osvojio brat Ivan Černe, Gorje, i to 382.8, drugi je bio Lovro Žemva, Gorje, sa 342.5 točaka i treći brat Jože Selan, Kranj, sa 280.2 točke.

Članice su takmičile u smuku na 2 km i u takmičenju na duljini od 6 km. U takmičenju pojedinku na 6 km nastupilo je svih 6 prijavljenih takmičarki. Prva je bila s. Ždenka Ažmanova, Kranj, koja je prešućala stazu u 32.54, druga sestra Jožica Černetova, Kranjska Gora (37.01) i treća sestra Ivanka Ravnikova, Jesenice (42.36).

U takmičenju pojedinku u smuku na 2 km, koje je imalo 160 m visinske razlike, nastupilo je svih 6 prijavljenih takmičarki, između kojih je jedna, zbog ozlede na nozi istupila. Prvo je mesto osvojila i ovde sestra Ždenka Ažmanova, Kranj, s vremenom od 5.10^{1/4}, druga je bila sestra Jožica Černetova, Kranjska Gora (5.17^{1/4}), i treća sestra Ivanka Ravnikova, Jesenice, s vremenom od 5.43.

Prema postignutim uspesima načelništvo Saveza sastavilo je našu takmičarsku vrstu ovako: braća Ivan Černe, Gorje (ž. Kranj), Jože Ješ, Radovljica (ž. Kranj), Pavao Lukman, Jesenice (ž. Kranj), Anton Petrič, Ljubljanski Sokol (župa Ljubljana), Zdravko Špor, Koroška Bela - Javornik (župa Kranj), Rudolf Stopar, Maribor-matica (župa Maribor), Ivan Zupan, Jesenice (župa Kranj) i Lovro Žemva, Gorje (župa Kranj) te s. Ždenka Ažmanova, Kranj (ž. Kranj).

Prema postignutim uspesima načelništvo Saveza sastavilo je našu takmičarsku vrstu ovako: braća Ivan Černe, Gorje (ž. Kranj), Jože Ješ, Radovljica (ž. Kranj), Pavao Lukman, Jesenice (župa Kranj) i Lovro Žemva, Gorje (župa Kranj) te s. Ždenka Ažmanova, Kranj (ž. Kranj). —

»VEZE«

U broju 3 našega lista od 11 jan. pod rubrikom »Knjige i listovi«, a u prikazu dela »Veze« poljske književnosti, pogrešno je štampano »Walka Gdinji z centralizmom wiedeńskim« (»Borba Gdinje s bečkim centralizmom«) dok medutim pravilno mora da stoji: »Walka Galicji...« (»Borba Galicije...«), a što molimo da dana prvi put skakala ove zime. Pri

Saučešće br. Adama Zamojskog,

starštine poljskog Sokolstva, povodom smrти brata Štjepanka

Starosta poljskog Sokolstva brat Adam Zamojski uputio je povodom smrти brata Vincenca Štjepanka, tajnika Saveza slovenskog Sokolstva, na rođeni SSS i COS bratu dr. Bukovskom slijedeće brzovljavno saučešće:

Duboko dirnut bolnim gubitkom zasluznog brata Štjepanka šaljem izrave srdačnog saučešća bratskoj ČOS-u u ime poljskog Sokolstva i u ime svoje.

Sokolska radio-predavanja

RADIO STANICA BEOGRAD

Dne 3 februara predaje brat Novaković Boško, Sremska Mitrovica, o temi: »Štrosmajer i Jugoslovenstvo« (predvodne).

U buduće večernja predavanja preko Beogradske radiostanice održavace se svakoga četvrtka od 18.55 do 19.15 časova, a ne kao ranije od 19.10 do 19.30 časova.

RADIO STANICA LJUBLJANA

Sledeća sokolska radio-predavanja održavaju se preko radiostanice Ljubljana:

dne 30. januara predaje brat Franjo Lubec, član STO, Lj

ROSJAVA - FONSIER • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

Estoniji). Svečar bio je jedan od glavnih organizatora petrogradske »Slovenske besede«, koja je imala zadaću, da upoznaje Ruse s ostalim slovenskim narodima i njihovom kulturom. Prevođio je među ostalim i naše pisece te pesnike, među njima najviše pesme Petra Preradovića. Za ovaj jubilej prema izdanju triju velikih dela: 1) Crnogorski vladika Petar I, 2) Među ruskim prijateljima Južnih Slovena i 3) Dubrovnik i Rusija.

Razne kulturne vesti. Dne 15. o. m. proslavio je pedesetgodišnjicu svog plodnog života prof. dr. Miloslav Hlavčík, čuveni češki literarni historik te profesor češke književnosti na Karlovu univerzitetu. Njegovo prvo veće delo je »Književna Moravska od 1849 do 1885«. Od ostalih dela poznata su »Počeci češke kritike«, monografija o Josefu Kajetanu Tiliu, popularnom dramatičaru i pesniku autoru himne »Kde domov muje« i t. d.

Švedski parlament spada u red najstarijih demokratskih ustanova na svetu. Ovih dana proslavljena je na najsvetijanu način, u prisustvu kralja Gustava i svih članova kraljevskog doma, 500 godišnjica te znamenite ustanove, koja je bila po prvi put otvorena godine 1435.

IZ NAŠIH ŽUPA DRUŠTAVA I ČETA

Župa Beograd

ŠAŠINCI. — Glavna skupština Sokolske čete održala je svoju godišnju skupštinu kojoj su učestvovali svi članovi i članice. Skupština je otvorio br. načelnik P. Kadrijević prigodnim nagovorom. Zatim je govorio br. Uđekić, delegat matičnog društva Sr. Mitrovića, o zadacima Sokolstva uopšte, a napose danas. Iza toga prešlo se bitranju nove uprave, koja glasi: starešina: Petar Kadrijević; zamenik: S. Radosavljević; načelnik: Miloš Lataš, tajnik: Em. Janić; blagajnik: P. Radosavljević; prosvetar: I. Vukašinović, te 12 odbornika.

Župa Bjelovar

MIOKOVICEVO. — Glavna skupština. Sokolsko društvo u Miokovici-vu održalo je u nedelju dana 13. januara 1935. svoju glavnu skupštinu, koja je bila vrlo dobro posećena.

Skopština je otvorio br. starešina Vukašin Popović prigodnim govorom. Posle govoru brata starešine pojedini funkcioneri podneli su svoje izveštaje o radu društva u prošloj godini. Iz ovih izveštaja, a naročito načelničkog, vidi se, da je društvo u prošloj godini razvilo jak i smišljen rad.

Posle izveštaja pojedinih funkcionera stará se uprava razrešena, a zatim se prešlo na izbor nove uprave za godinu 1935. U upravu su izabrana sledeća braća: starešina Popović Vukašin, potstarešina Sudar Mihajlo, načelnik Bosanac Duro, zamenik načelnika Klemče Franjo, tajnik Dobrša Mile, prosvetar Mosbruker Stjepan, blagajnik Balta Ivan, barjaktar Bosanac Gojko, stariji, te 13 odbornika.

NOVA GRADINA. — Glavna skupština. Sokolska četa Nova Gradina održala je dne 13. I. 1935. svoju glavnu godišnju skupštinu. Prisustvovan je izabran i matičnog društva Virovitica br. St. Đunić.

Upravni odbor izabran je aklamirao. U odboru su ušli: starešina Žirojević M., zamenik Beatović M., tajnik Šepi Vilma, načelnik Kasavica Radojan, zamenik Osmokrović M., načelnik naraštaja Nenadić P., blagajnik Kasavica Sava, prosvetar Šepi Večeslav, statističar Šepi Vilma, zastavnik Manjak; revizor: Govedarica S. i Rebić R.; gospodar Osmokrović M.

Župa Celje

BOŠTANJ. — Občni zbor. V nedeljo, 13. januarja, je br. starosta ob navočnosti 36 članova otvoril XVI. redni občni zbor. Ko se je spominjal tragicnega 9. oktobra, je nato razpravljalo še o potrebi lastnega doma. Brat tajnik Fakin je poročal o važnijih dogodilih u društvu in o stanju pripadnikov. Načelnica s. Šuštersičeva je poročala o telovadnem obisku in o uspehih sploh. Podala je poročilo za vse oddelke, ker je mesto načelnika nezadeleno. Svoj dobro uspeli javni nastop je imelo društvo 24. junija 1934; so-delovalo je 5 krat. Poročilo so podali s. prosvetarka, brata blagajnika in gospodara. Društvo ima lastno stavbišče, nima pa še zadostnih sredstev, da bi lahko pricelo z gradnjom doma oz. rom telovadnice. V upravo so bili iz-

Harvardski univerzitet, koji je najpoznatiji i pored Kolumbijskog univerziteta i najbolji američki univerzitet, proslavio početkom naredne godine 300 godišnjicu svog opstanka i rada. Tom univerzitetu, koji se nalazi u gradu Kembridž kod Bostonia i koji se je najpre nazivao Kembridž-univerzitet, darovalo je 1640 puritanски sveštenik Harvard svoju bogatu knjižnicu i 780 funta šterlinga, čime je bio rad univerziteta osiguran i postavljen na solidnu bazu. Lepom primeru ovog plemenitog darovaoca sledeli su kasnije i drugi. U zahvalu za pomenuto pomoć, koja je osigurala daljnji opstanak ovom univerzitetu, nazvan je kasnije Harvard univerzitet.

Ove godine navršuje se 300 godina od smrti Lopa de Vege, čuvenog španjolskog dramatika i pesnika, koji spada u red najvećih svetskih pisaca — klasika. Ali on se ne takmiči samo po kvalitetu svojih dela, jer je od sviju poznatih velikana — književnika najplodniji. Samo drama je napisao skoro 2000, a pored toga još i mnogo pesama od kojih je najpoznatija zborka »Autos«.

Anton, nam. Oplotnik Karol, načelnica Kvac Marija, nam. Mülleret Cita, prosvetar Rebernik Drago, tajnik Janković Pero, nadalje 6 odbornika (ie), 3 nam., 3 člani nadzorne odbora in 3 namestniki.

Sokolsko društvo Vojnik je uvelo zbirku za sokolski dom in ima poseben gradbeni fond. Novo upravo čaka važne in velike naloge. Prepričani smo, da jih bo zmogla.

Župa Karlovac

BOJANCI. — Glavna skupština. U nedelju dne 13. januara o. g. održalo je naše društvo svoju redovnu godišnju skupštinu u prisustvu izaslanika župe br. G. Kostjukovskog. Iz izveštaja pojedinih funkcionera vidi se, da društvo postepeno napreduje. Rad društva bio je obilatiji nego ikada. Izabrana je promenjena stara uprava s br. Stevom Vrlićem, na čelu. Promene su nastupile radi toga što su neka braća i pored važnih funkcija, koje su zauzimali, pokazala da ne žele da rade. Tim se ujedno i pročistilo pitanje sukoba i društva stvorena mogućnost da dalje uspešno radi. V.

Župa Ljubljana

KOMENDA. — Uprizoritev »Domena«. Sokolsko društvo v Komendi se je udeležilo okrožnih tekem, za okrožno oziroma župno prvenstvo z narodno igro »Domen«. Igra je klub temu, da so nastopili skoro s samimi novi igrači prav lepo uspela. Gotovi igrači so prav častno rešili svoje vloge.

FARA OB KOLPI. — Občni zbor. S svojo tretjo redno glavno skupščino stopa naša četa v novo leto pozitivnega ustvarjanja. V dvorani br. staroste je bil dne 23. decembra 1934. obračun plodonosnega dela v preteklem poslovнем letu. Pri otvoriti skupščine je br. starosta pozdravil navzoče. V ganljivih besedah se je dotaknil tragene smrti Vitezkega kralja Aleksandra I. Ujedinitelja. Sledilo je poročilo br. staroste, ki je izčrpnil besedah podal velik napredek čete v l. 1934. Iz drugih poročil je razviden lep napredek neumornega dela na polju Sokolstva. Poročilo br. blagajnika izkazuje zelo velik promet v letošnjem letu. Poročilo načelnika in načelnice je pa tako razveseljivo radi živahnega tehničnega delovanja. Bilo je šest odelkov s povprečnim številom 80 telovadcev(kinj). Četa se je udeležila s številnimi zastopniki javnega nastopa v Kočevju in Novih Selih in sodelovala z 2. oddelkom pri javnem nastopu v Čabru. Priredila je smučarski in druge tekme, 15. julija pa je četa javno nastopila. Ker je bila s. prosvetarica odsotna je podal njen poročilo br. tajnik, ki izkazuje lepo število govorov in predavanj ter napredek knjižnice. Po poročilu br. gospodarja iskaže četni inventar vrednost 3000 Din, kar je zelo veliko za takoj. Po izjavi poročila br. revizorja je dobila uprava razrešeno. Sledile so volitve nove uprave, ki je bila soglasno sprejeta in to: starosta br. Mojetić Leopold, nam. staroste br. Gorjan Rudolf, tajnik — zaseeno je ostalo mesto prazno. Blagajnik s. Očanić Marija, prosvetar br. Knol Janez, načelnik br. Papež Martin, načelnica s. Mojetić Ivanka; revizor: br. Grum Ivan in br. Jakšič Ivan. Po zahvali br. staroste je bil predlog, da se ustanovi smučarski, pevski in dramatični odbrek. Izvolijo se takoj tudi predsedniki posameznim odbokom. Br. Zagor, del. matič. društva Kočevje, pozivlja vse brate in sestre na še nadaljnje delovanje v četi. Brat Smole Ivan, delegat matične društva Vojnik.

Po končanih volitvah je spregovoril še brat dr. Šter o važnosti nove Sokolske čete v zdravilišču na Dobrni in končal z željo, da budi vse delo nove čete usmerjeno v to, da bomo čevali Jugoslavijo. H koncu je spregovoril še brat Riko Kokalj, žeče novi edinici mnogo uspeha in da nai bo Sokol klicar boljše slovanske in vseslovenske bodočnosti.

KRŠKA VAS. — Občni zbor. Dne 6. januarja t. l. se je članstvo sestalo k rednemu občnemu zboru. Vse udeležence je bilo 42, tedaj skoraj polovica. Izmed poročil društvenih funkcionarjev omenjajo načelničko, ki navaja, da je bilo vpisanih telovadcev 31. m. n. 15. m. d. 20. Doseženi so bili lepi uspehi, četudi si je moralno društvo preurediti gospodarsko poslopje, za skromno telovadnico. S. načelnica izkazuje 5 članic, 8 ž. n. in 12 ž. dec. Društvo je izven kraja sodelovalo 6 krat, svoj nastop je imelo 17. junija 1934. Med letom sta se priredili 2 gledališki predstavi, 5 predavanj ter predelitev 1. decembra. Društvo steje sedaj poleg naraščanja in dec. 70 članov in 20 članic. Izvoljen je bil po večini star odbor s bratom Martinom Horvatim, kot starost, nam. Ajster Anton, načelnik Piltaver Franc, nam. Šibila Rudolf, načelnica Horvatič Marija, nam. Horvatič Anica, prosvetar Lovko Ješko, nam. Subert Milan, tajnik Beyk Rado, nam. Zakošek Jože, blagajnik Habe Anton, stat. Boles Rudolf, nadalje 4 člani uprave in 3 nadzorna odbora.

VOJNIK. — Občni zbor. Istočasno kakor ustanovni občni zbor na Dobrni se je vršila redna glavna skupščina Sokolskega društva Vojnik. Župno upravo je zastopal župni prosvetar br. Zdenko Verstovšek. Na skupščini je bila z večino glasov sprejeta naslednja lista: starešina Šinigoj Julijan, I. podst. Zupan Rudolf, II. podst. dr. Mikuš Rudolf, načelnik Zor-

Harvard, nam. Oplotnik Karol, načelnica Kvac Marija, nam. Mülleret Cita, prosvetar Rebernik Drago, tajnik Janković Pero, nadalje 6 odbornika (ie), 3 nam., 3 člani nadzorne odbora in 3 namestniki.

Izredno zanimivo je bilo načelniku poročilo br. Stanka Jurjevića. Telovadbo vseh oddelkov je vodil prednjaški zbor v 8 oddelkih. Delo v telovadnicah je bilo posvečeno v prvi vrsti društvenemu nastopu ter pokrajinskim zletom v Sarajevu in Zagrebu. Izredno agilna sta bila smučarski in jezdni odsek. Odsek je priredil smučarsko tekmovanje, ki je bila lepa manifestacija za smučarski pokret. Jezdni odsek steje 38 članov, ki se je udeleževal vseh predmetov. Osobito opisran je bio izveštaj načelnika čete, koji ističe, da je naša četa sa svojim vežbačkim članstvom u roku od pola god. postigla odlične rezultate, sudelujući na pokrajinskih sletovima v Sarajevu i Zagrebu, kao i na svim priredbama okolnih jedinica.

Prisustvovala je zadušnicama za blagovčivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja a i proslavi Prvog decembra.

Četa je takočer nabavila i razdelila medu svoje članove 5 kg »Sokolske repec«, a putem bratske župe od Krške uprave u Splitu, 261 komadovih bračnih parova, 261 komadovih žene, 87 jabuka, a od Šumske uprave u Ljubuškom 2000 komada cimpresa, bo-rova, akacija i pinjola.

Pošto su svi izveštaji odobreni, data razrešnica starom odboru prešla se na izbor nove uprave, koja glasi starešina Pavao Kovač, zamenik Marjan Šimić, tajnik Mirko Jelić, blagajnik Anton Galic, načelnik Jakov Milas, prosvetar sestra Josetina Prodeš, a z odbornike bračne Inre Alilović, Marko Šore, Nikola Grgić i Mato Šore. U nadzorni odbor Jozo Kovač i Mato Pešar.

Pošto su svi izveštaji odobreni, data razrešnica starom odboru prešla se na izbor nove uprave, koja glasi starešina Pavao Kovač, zamenik Marjan Šimić, tajnik Jakov Milas, prosvetar sestra Josetina Prodeš, a z odbornike bračne Inre Alilović, Marko Šore, Nikola Grgić i Mato Šore. U nadzorni odbor Jozo Kovač i Mato Pešar.

Posle toga skupština je raspravljala pitanje o gradnji četnog doma.

Pošto je dnevni red bio iscrpljen brat starešina je zaključio skupščinu.

KORČULA. — Društveni prednjački tečaj na izletu. U našem se društvu već 3 sedmice održava prednjački tečaj. Svi 14 kandidata i 10 kanadikinja marljivo ga pohadaju i uče.

U našoj Sokol četi Pupnat održava se je 13. I. tromesečna, a ujedno i glavna godišnja skupština. Prednjački zbor rešio je da sudeluje toj skupščini sa svim tečajima, a njima su se pridružili referenti za čete i 16 članova upravnog odbora. Krenulo je se zatvorno. Pošto je ovih dana palo dostignuo, što je za naš otok velika refleksija, put do Pupnata, inače naporan prošao je u veselom raspolaženju, igri i grudanjem. Svega je sudelovalo 26 bračnih i sestara.

Obe skupštine prošle su u zamenjno disciplini, te je na koncu izabran nova uprava čete. Društveni referenti održao je kraći govor o značaju i radu Sok. čete, a nakon toga je otpevana sveslovenska himna.

Z. P.

ZAVALA. — Glavna skupština. Naša Sokolska četa održala je svoju godišnju skupščinu dne 13. januara, koju je otvorio prigodnim govorom četni starešina br. Nikola Penda. Nato su ostali funkcioneri podneli svoje izveštaje. Iz ovih izveštaja razabira se, da je v 1934 god. bilo vidna napretka na podizanju našeg sela i Sokolstva. Pošto toga bilo je na dnevnem redu bitanje nove uprave u koju su ušli: starešina Nikola Penda, zamenik Rista Kovač, tajnik Vasilij Gašić, zamenik tajnika Damasko Primorac, blagajnik Tomo Srbić, zamenik blagajnika Boško Salata, načelnik Mirko Gašić, zamenik načelnika Milan Perotić, poverenik za poljoprivredu Obrad Korač, prosvetar Dragoslav Mićević, poverenik za štendžni Matiša Primorac, predsednik za trezvenost Šćepan Vujić, gospodar Andrija Andrić, Nadzorni odbor; Risto Bačić, Dušan Perotić i Danilo Pešić. Nakon izbora brat starešina pozdravio je svr. Pošto je br. Gašić predstavio o Sokolstvu i zašto smo Sokoli, s čime je skupština završena.

Društvo si je nabavilo v preteklem letu novo zvočno aparatu za kino. Obveznici, katere so bile izdane v to sruhu, se bodo izplačevali članstvu po žrebanju. Poset predstav je relativno dobar. Huda stvar je le še visok dolg na domu.

V novo društveno upravo so bili izabrani in po konstituiranju na I. redni seji predlagani br. župni upravi v potrditev slednje bratje in sestre: Starosta Petrić Emanuel, nam. staroste Lenarčić Ciril, načelnik Kunc Stanko, načelnica Deželova Davorinka, I. zam. nač. Jernejčić Ivan, II. zam. nač. Molj Alojz, I. zam. načelnice Šemrov Ivanka, II. zam. Žigon Nada, prosvetar Guček Janko, tajnik Vrhovsek Jože, blagajnik Gogola Vladimir, statističar Sartori Milan, gospodar Lederer Erhart; člani uprave: Anžiček Anton, Korenčan Franc, Legat Uroš, Mislej Ema, Mišej Gvidon; namestnici: Hodnik Ivan, Jerman Remigij, vet. Pavšič Marijan, Tešar Vladimir, Vidmar Frančiška; nadzorni odbor: De Gleria Anton, Tršar Gregor, Petkovšek Anton, Jereb Boris. Namestnici: Plečnik Franc star, Lukanci Jakob, Podlogar Alojzij; čestno razsodišče: predsednik dr. Gregor Alojzij, člani: Sebenik Janez, Mihevc Franc, Žitko Stanko; namestnici: Malovrh Jernej, Jerina Franc, Žibert Franjo.

CRIKVENICA. — Dve glavne skupštine, Naše Sok, društvo održalo je ove godine dve glavne skupštine i to: Izvanrednu glavnu skupštinu 13 I 1935.

Na izvanrednoj glavnoj skupštini, osim uprave bilo je prisutno 65 braće i sestara. Na toj skupštini podnesao je iscrpi izveštaj pročelnik i tajnik građevnog odbora, te blagajnik finansijskog odbora. Izveštaji su primljeni s odobrenjem i odboru dano odobrenje za dalnji rad na gradnji Sok. doma. Izveštaja pretvorila se glavna skupština u članski sastanak, koji je pretresao pitanje nove uprave i sastavljen je lista, koja je iznešena na redovnoj gl. skupštini, koja je održana 13 I 1935.

Na redovnoj gl. skupštini, osim uprave, bilo je 103 člana i članica. Brat starešina otvorio je glavnu skupštinu lepim patriotskim govorom i pozdravio sakupljeno članstvo. Zatim je pročitao poslanicu bratskog Saveza, koja je vrlo pažljivo saslušana.

Svi funkcioneri društva podneli su svoje izveštaje, koji su primljeni s odobravanjem i nagrađeni burnim pljeskom. Najinteresantiji izveštaj bio je sestre prosvetarke, koja je iskreno iznala od sreća sve što tišta naše društvo, ali i poхvalila ono što je zaista trebalo poхvaliti. Njezin izveštaj bio je »od sreća k sreći«.

Izveštaja svih funkcionera video se je ogroman rad u minuloj godini i napori koji su uloženi, da društvo postigne što bolji uspeh i napredak. Uspeh nije izostao, kada pogledamo naš novi Sok. dom, koji je pod krovom, a za koji mesece biće i gotov, te biti ponos ne samo našeg društva i Crikvenice, nego i čitavog Primorja. Ako istaknemo, da je tokom minule godine u naše društvo pristupilo 8 novih članova, te na natečnjima osvojilo prvo, treće i deseto mesto u župi, da naša Sokolana ne može da primi sve kategorije vežbača od 4—10 sati navečer, onda vidimo da je uspeh u minuloj godini bio ogroman i da se su svi članovi uprave vršili svoju dužnost kako treba.

To priznanje dala je jednoglasno i glavna skupština, te u odbor izabrala istu braću i sestre, koji su bili i prošle godine na čelu s br. dr. Kuntaricem.

DRENOVA. — Glavna skupština, Dne 9 januara 1935 održala je naša četa glavnu skupštinu. Skupština je otvorio brat starešina Jelisej Josip s kratkim pozdravnim govorom. Nato su izveštavali redom br. tajnik, blagajnik i prosvetar. Prosvetar je u svom oduljem govoru naglasio potrebu slobode i jedinstva među nama na Jugu te Slovenija uopće. Istaknuto je više žalosnih i veselih doživljaja na našem Jugu od davnih vremena pa sve amo do dana današnjega. Po odobrenju rada staroga odbora odabrao se novi odbor u kojem ostalo malo sva lica, koja sačinjavaju starji odbor. Novi starešina čete je brat Roman Stefan.

RAB. — Osnivanje Sokolske čete u Supertarskoj Drazi. U poslednje vreme počela se znatno širiti sokolska misao na otoku Rabu i poređ svih smetnja. Tako se 13 januara u Supertarskoj Drazi skupila sva omladina ovog naprednog sela, a medju njom bilo je dirljivo videti i veći broj starijih i sedih kršnjih pomoraca Supetra. Od Sokolskog društva iz Raba došli su načelnik društva br. Ante Baćić, prosvetar br. Emanuel Baćić, učitelj Vjeko Legac i još nekoliko br. članova. Omladini je okupio tamošnji učitelj br. Jakov Perović.

Prisutnima je u kratkim potezima prikazao br. Emanuel Baćić zadatok, vrednost, cilj i rad Sokolstva. Iza tog je s nekoliko rođdoljubivih reči br. načelnik A. Baćić pozvao sve prisutne da sa svom voljom i ljubavi prigrele Sokolstvo i da ostanu uvek verni čuvaci plavoga Jadranu. Na koncu se prešlo na konstituisanje privremenog odbora u koji su ušli: Ante Vidas, Franjo Kristina, Petar Gulić, Ante Gaćić, Miroslav Tariba, Fran Dumić i Jakov Perović, učitelj. Odmah se upisalo 86 članova i 12 naraštajaca.

Sokolska ideja na otoku Rabu i pagu počela se vrlo brzo širiti, i upravo divljenja je vredno slušati same seljake kako su oduševljeni za sokolsku ideju. Što je najvažnije kroz Sokolstvo se leće sve seoske trzavice, neslove i svade.

Ovo je već 3 seoska četa matičnog društva Rab.

SENJ. — Glavna skupština, Sokolsko društvo u Senju održalo je svoju redovitu godišnju glavnu skupštinu u nedelju 13 januara. Skupština je održana u Sokolskom domu. Od 120 članstva prisustvovalo je skupštim 80. Skupštinu je otvorio starešina br. prof. Zgorelec, direktor gimnazije. U svojem pozdravnom govoru naglasio je bolan udarac koji je pretrpeo ceo naš narod, naša Kraljevina Jugoslavija i sve naše Sokolstvo gubitkom blagopodnog Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja. Iza pozdravnog govora pročitao je Saveznu poslanicu. Izveštaji funkcionera društvene uprave: tajnika, blagajnika, prosvetara, načelnika, maščara, ekonoma, pa nadzornog odbora primljeni su jednoglasno na znanje, konstatirajući, da je u svakom pogledu rad u prošloj godini napredovao naročito u tehničkom pogledu pod vodstvom tehničkog odbora na čelu s načelnim

kom br. Majcanom, a uzorno i s uspehom vodila je blagajna s. prof. Kučera. Jednoglasno izabran je novi odbor, po predlogu tehničkog odbora, u koji odbor ušli su: direktor Zgorelec, kao starešina, dr. Marijan Tomašić, zamjenik starešine, tajnik Vjekoslav Kečki, načelnik Ivo Majcan, prosvetar Ivo Balabanić, te 10 odbornika sa zemencima, pa nadzorni odbor i sud česti. Sokolsko društvo Senj imade svoje prostorije u državnoj zgradi, koja potpada pod Ministarstvo za fizičko vaspitanje naroda, ali kako je u lošem stanju ukazuje se potreba za temeljni popravak iste. Dužnost je novog odbora da nade načinu, da se ova zgrada temeljito popravi, preuređi da bude odgovarala potrebama Sokolstva. Skupština je u potpunom sokolskom redu i miru prošla.

Zupa Šibenik - Zadar

ROGOZNICA. — Glavna skupština. Sokolsko društvo u Rogoznici održalo je 13 I t. g. svoju glavnu godišnju skupštinu, koju je otvorio pozdravni govorom starešina brat Nikola Lušić. Zatim je proglašena poslanica br. Saveza i brzovaji, koji su se odaslali Savezu SKJ i banu Primorske banovine br. Jablanoviću i Sokolskoj župi Šibenik. Nato su društveni funkcioneri podneli svoje izveštaje, koji su prihvaćeni s odobravanjem. Osobito treba istaknuti iscrpi izveštaj referenta za čete, koji je ukratko upoznao braću s povoljnim radom čete Sapina, Doča i Jarebinjak. Zatim je sledio izveštaj Odbora za gradnju doma, kojim su braća članovi bili vrlo zadovoljni unatoč raznim poteskoćama na koje nailazi sa strane neprijatelja Sokolstva. Nakon dulje diskusije oko ovog važnog pitanja, prešlo se na biranje nove uprave. Nova uprava pozdravljena je burnim aplauzom, a sastavljena je ovako: starešina Nikola Lušić, tajnik Rudolf Koštre, prosvetar Sergeje Nakić, načelnik Ivo Radić, zamjenik Rudolf Beg, II zamjenik Lovro Lušić, načelnica Mara Lušić-Saran, zamjenica Drenka Lušić, blagajnik Mate Proić, statističar Martin Maleta, referent za čete Ivo Goić, pročelnik muzičke sekcije Zaharija Živković, reviziono odbor: Josip Klamus, Ivo Delale, Marin Lovrić, zamjenici Ante L. Ranko, Marko Lušić; sud časti: Josip Sekso, Ante Miletos, Krsto Ukas, zamjenici Ivo Radić, Križan Lovrić, Ivo Delale, odbornici: Ante Daniel, Sekso Josip, Marin Ranko, zamjenici Špido Dević, Ante Deković, Blaž V. Živković, Ivo Čeregić Josip.

ZABLICE. — Glavna skupština. Sokolska četa u Zablaci održala je glavnu godišnju skupštinu 6 I 1935. Četni funkcioneri izložili su vrlo lepo i iscrpno svoj rad u 1934 god. Tako je naša četa učestvovala na župskom natjecanju, održan je 61 govor, 33 predavanja, 10 svečanih proslava, 5 akademija, 4 izleta, 12 debat, večeri i 12 četvrtih večeri, 7 sela. Štednja je vrlo razvijena. Stedi 90 sokol. dece; 60 ima-

ju sokol, štedne knjižice, a 30 njih imaju uložne knjižice Pošt. štedionice. Četa je kroz 1934 prisustvovala sletovima u Kninu, Mandalini, Drnišu, Zagrebu, Zablaci radi na gradnji Sokolskog doma i na osnutku sokol. glazbe. Radi se vrlo živo i na osnivanju zadrugarstva. Nakon referisanja funkcionera progovorili su delegati matičnog društva Šibenik, koji su se vrlo laskavo izrazili o radu i na pretku naše čete. Nakon toga brat Janković održao je lepi govor »O sokolskom duhu«. Zatim se je prešlo na biranje nove uprave u koju su ušli: Antalos Mate, starosta; Matijević Miro, tajnik; Bego Stipe, načelnik; Matura Marinko, statističar i matrikar; Leoni Ive, blagajnik. Prešednik PO Vladimir T. Čolović i još 6 članova. Revizori Ljubić Bare i Cice Jakov.

Sa skupštine odaslan je pozdravni brzovaj Nj. Vel. Kralju Petru II, što je popraćeno s burnim odobravanjem.

Zupa Tuzla

RAZLJEVO. — Godišnja skupština. Dana 13 ov. m. ova je četa održala svoju redovnu godišnju skupštinu, kojoj su prisustvovali svi članovi, kao i delegati matičnog društva iz Brčkog.

Pre otvorenja skupštine starešina čete br. V. Panić, pozvao je sve članove, da odaju pošt Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju s trokratnim klicanjem: »Slava Mu«. Iza tog je nastalo klicanje Nj. Vel. Kralju Petru II. Zatim je otvorio skupštinu i pozdravio br. delegate, nakon čega je uzeo reč delegat društva br. dr. Seid Buljina, koji je izručio pozdrave matičnog društva i izradio zadovoljstvo nad radom čete u 1934 god.

Najpre su podneli pismene izveštaje svih funkcionera čete, što su svi članovi primili velikim zadovoljstvom i aplauzom. Zatim se nastavilo s biranjem nove uprave, našto su svi članovi jednoglasno uzeli i potvrdili staru upravu i to: starešina Veselin Panić, zamjenik Pantelija Simikić, tajnik Darijana Popović, načelnik M. Dukić, zamjenik B. Kisić, blagajnik R. Luković i Vid Simikić, knjižničar D. Lukić, revizori: Bojko Vidović i Novak Pajić. Iza tog uzeo je reč načelnik matičnog društva br. Žrelec, koji je u svom prigodnom govoru izneo važnost tehničkog rada i da daljnja uputstva.

Nakon tog starešina čete zahvalio se i zaključio je skupštinu.

Zupa Varazdin

MALI BUKOVEC. — Glavna skupština. Sokolska četa u Zablaci održala je glavnu godišnju skupštinu 6 I 1935. Četni funkcioneri izložili su vrlo lepo i iscrpno svoj rad u 1934 god. Tako je naša četa učestvovala na župskom natjecanju, održan je 61 govor, 33 predavanja, 10 svečanih proslava, 5 akademija, 4 izleta, 12 debat, večeri i 12 četvrtih večeri, 7 sela. Štednja je vrlo razvijena. Stedi 90 sokol. dece; 60 ima-

ju sokol, štedne knjižice, a 30 njih imaju uložne knjižice Pošt. štedionice. Četa je kroz 1934 prisustvovala sletovima u Kninu, Mandalini, Drnišu, Zagrebu, Zablaci radi na gradnji Sokolskog doma i na osnutku sokol. glazbe. Radi se vrlo živo i na osnivanju zadrugarstva. Nakon referisanja funkcionera progovorili su delegati matičnog društva Šibenik, koji su se vrlo laskavo izrazili o radu i na pretku naše čete. Nakon toga brat Janković održao je lepi govor »O sokolskom duhu«. Zatim se je prešlo na biranje nove uprave u koju su ušli: Antalos Mate, starosta; Matijević Miro, tajnik; Bego Stipe, načelnik; Matura Marinko, statističar i matrikar; Leoni Ive, blagajnik. Prešednik PO Vladimir T. Čolović i još 6 članova. Revizori Ljubić Bare i Cice Jakov.

Sa skupštine odaslan je pozdravni brzovaj Nj. Vel. Kralju Petru II, što je popraćeno s burnim odobravanjem.

Zupa Vel. Bečkerek

TOMAŠEVAC. — Sokolska priredba. Dana 8 januara 1935 god. ovo Sokolsko društvo održalo je svoju sokolsku priredbu, koja je bila izvedena po sledećem programu: »Sokolski pozdrav«, pevao je mešoviti zbor Sokol. društva, pozdravni govor održao je br. Alferov Aleksandar. Državnu himnu, pevao je mešoviti zbor Sok. društva, dečja deklamacija »Čuvajmo Jugoslaviju«, deklamovala je Mihajlović Vida, Dečje vežbe, izvodila je muški podmladak, pesma »Domovini«, izvodio je ženski zbor Sok. društva, vežbe članova »Oslobodenje« izvodili su članovi društva, »Oj Sloveni«, pevao je mešoviti zbor Sok. društva, pesma »Domi...«, izvodio je mešoviti zbor Sok. društva i pozorišni komad u jednom činu »Greh za greh« od Branislava Nušića, Sokolskim horom upravlja je br. Butaš Jovan, horovoda.

Najpre su podneli pismene izveštaje svih funkcionera čete, što su svi članovi primili velikim zadovoljstvom i aplauzom. Zatim se nastavilo s biranjem nove uprave, našto su svi članovi jednoglasno uzeli i potvrdili staru upravu i to: starešina Veselin Panić, zamjenik Pantelija Simikić, tajnik Darijana Popović, načelnik M. Dukić, zamjenik B. Kisić, blagajnik R. Luković i Vid Simikić, knjižničar D. Lukić, revizori: Bojko Vidović i Novak Pajić. Iza tog uzeo je reč načelnik matičnog društva br. Žrelec, koji je u svom prigodnom govoru izneo važnost tehničkog rada i da daljnja uputstva.

Nakon tog starešina čete zahvalio se i zaključio je skupštinu.

Zupa Zagreb

GREDANI. — Glavna skupština. Sokolska četa Gredani održala je dne 19 januara o. g. svoju glavnu godišnju skupštinu uz prisustovanje članova i članica ove čete. Starešina br. Mile Besjedić otvorio je skupštinu i pozdravio prisutne. Zatim su čitani izveštaji odbora o njihovom godišnjem radu u četi. Skupština je pažljivo saslušala izveštaje. Zatim je izabrana uprava kako sledi: starešina br. Mile Besjedić, zamjenik starešine br. Mile Keser, tajnik sestra Nada Kolaković, blagajnik br. Milan Vorguća, načelnik br. Dušan Stojčević, zamjenik načelnika br. Dragana Brnić, prosvetar br. Ilija Jovanović, revizori: br. Branko Brnić i Jefto Keser, referent za knjižnicu br. Dimitrije Brnić.

SELA. — Glavna skupština. Sokolska četa u Selima kraj Siska održala je dne 13 januara o. g. svoju IV godišnju

nju glavnu skupštinu, na kojoj su pojedini funkcioneri: tajnik, blagajnik, načelnik, prosvetar i revizori podneli izveštaje. Iz ovih izveštaja vidi se marljiv rad i lep napredak Sokol. društva u godini 1934. Svi su izveštaji saslušani s najvećom pažnjom i po skupštini jednoglasno odobreni.

Zatim se prešlo na izbor nove uprave za 1935 godinu te su izabrana sledeća braća: za starešinu Cetin Matija, za poststarešinu Domitrović Mato, za tajnika Kozelka Ivo, za blagajnika Curić Ivo, za načelnika Bilega Stjepana, za prosvetara Dumbović Ante, za revizore: Cetin - Brajenić Mato i Sertić Mihovila.

Po tom je novo izabrana uprava predložila prisutnima, da se bratu starešini matičnog društva Sisak, a sada i Ministru za fizičko vaspitanje naroda — druži Ljudevit Aueru u Beogradu, pošalje pozdravni telegram, što je jednoglasno prihvачeno uz poklik bratu Ministru.

Skupština je zaključena u 5 sati po podne s poklikom »Čuvajmo Jugoslaviju«, »Živeo Kralj Petar II!«, »Slava Kralju Aleksandru I Ujedinitelju!«, »Zdravo!«

ZAGREB VII. — Glavna skupština. Baš danom 31 decembra navršilo se šest meseci od osnutka ovog mlađog društva od kojeg se osećala potreba u Gornjem Gradu. Ono je oko sebe okupilo veliki broj članstva, koje intenzivno radi na sokolskoj njivi i kroz kratko vreme pokazalo lepe rezultate. Pored članstva ono okuplja sokolski podmladak i naraštaj. Nekoliko stotina dece iz osnovne škole, vežba pod vodstvom iskusnih prednjava, kao i veliki broj mlađih šegrta. Društvo ima svoju glazbu, koja lepo napravljuje i imaće i fanfaru, kao i pevački otsek te konjički otsek.

Sve ovo podvukao je tajnik br. Dušan na glavnoj godišnjoj skupštini, koja se održavala 13 januara. Od strane ne br. župe prisustvovao je starešina br. dr. Gavrančić i br. Valadžija, koji su obodrili upravu na rad i istaknuli težak položaj u kojem se Sokolstvo nalazi smrću Viteškog Kralja Aleksandra I. Pošto je zam. starešine br. Butaš Jovan, horovoda.